

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan ikke være enig med hr. Skovmand, når han siger, at justitsministeriets praksis ikke er i overensstemmelse med de principper, jeg netop har redegjort for. Men bevarer, den konkrete vurdering af sagerne kan være forskellig. Nu egner konkrete sager sig ikke til debat fra folketingets talerstol, men jeg kan dog nævne, at jeg er bekendt med den sag, hr. Skovmand hentyder til, og her var der netop tale om ægteskab indgået under afsoning. Jeg skal ikke komme nærmere ind på sagen. Vurderingen kan være forskellig, men vi følger altså de principper, jeg har redegjort for.

Skovmand: Det er klart, at man må få en forskellig opfattelse af, hvordan justitsministeriets praksis er. Der vil selvfølgelig være nuanceforskelle imellem, hvordan justitsministeren vurderer det, og hvordan man vurderer det, når man f. eks. kender nogle af de indsatte, det drejer sig om, for det er nemmere at se på de personlige sider, når man ikke skal træffe principielle afgørelser.

Men jeg vil alligevel sige, at jeg synes, der er noget forkert i, at et ægteskab indgået under afsoning tager man mindre hensyn til. Jeg synes faktisk, det er en underlig måde at betragte de kvinder på — det er det jo i reglen — der gifter sig med indsatte under afsoningen. Når disse kvinder binder sig ved ægteskab til en person, som sidder i fængsel og løber en stor risiko for senere at blive udvist, synes jeg ikke man burde tage mindre hensyn til dem. Jeg synes snarere tværtimod.

Nu er det desværre sådan, som justitsministeren siger, at man ikke kan diskutere personlige sager fra folketingets talerstol. Men jeg vil stadig væk appellere til justitsministeren om endnu en gang at se på denne sag. Jeg har et meget stærkt indtryk af, at i hvert fald det ægteskab ikke er indgået pro forma, og at man i det hele taget har været for hård i behandlingen af denne mand.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ellen Strange Petersen* til kulturministeren:

„Er der taget skridt til at kræve bod for de ansatte ved Danmarks radio for deres ulovlige arbejdsnedlæggelse?“

(Spm. nr. 158).

Skriftlig begrundelse.

En del af de strejkende ved Danmarks radio kan ikke pålægges bod, før den arbejdsretlige lovgivning er ændret, men en række af de strejkende er i denne henseende stillet som tilsvarende grupper på det private arbejdsmarked. Af hensyn til udviklingen både på det offentlige og det private arbejdsmarked mener jeg, at det er af stor betydning, at også offentlige arbejdspladser pålægges bod, sådan som det også tidligere er sket.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen): Jeg kan til fru Ellen Strange Petersen oplyse, at Danmarks radios jurister i øjeblikket arbejder med problemerne omkring arbejdsnedlæggelsen. Da medarbejderne er organiseret i op mod en snes forskellige faglige foreninger med hver deres regler om bod m. v., er dette juridiske arbejde af et ganske betydeligt omfang. Hertil kommer, at det i mange tilfælde kan være vanskeligt at konstatere, hvem der har foretaget arbejdsnedlæggelse, og hvad deres begrundelse har været. Er begrundelsen, at en kollega har foretaget arbejdsnedlæggelse, er det mindre rimeligt at overveje bod, hvis denne kollegas arbejdsnedlæggelse har gjort det umuligt for den første at passe sit arbejde. Der er derfor intet som helst overraskende i, at radioens driftsledelse, endsiges radiorådet, ikke allerede på nuværende tidspunkt har taget stilling til, hvilke konsekvenser arbejdsnedlæggelsen bør få.

Dertil må jeg endnu en gang understrege, at Danmarks radio styres af et radioråd med repræsentanter for de politiske partier. Rådet har det almindelige ansvar for driften, og det må i første række være op til rådet at drage de konsekvenser, der synes hensigtsmæssige, af den arbejdsnedlæggelse, der har været tale om. Der er derfor næppe nogen årsag til, at dette spørgsmål så kort tid efter arbejdsnedlæggelsen skal gøres til et politisk spørgsmål her i folketinget.

Ellen Strange Petersen: Når jeg stiller spørgsmålet til kulturministeren, er det fordi vi ikke har andre her i huset at rette henvendelse til i en sådan sag, når vi mener, at den har betydning for en videre kreds end radiorådet og ledelsen. Det er jo et spørgsmål, som har betydning for hele sam-